

Но когато дойде да ги прослѣдимъ исторически, работата става по-мѣчна. Днешните писатели, които са занимаватъ съ този предметъ, раздѣлятъ са на два главни разреда, отъ които единътъ приема Славенитѣ за новъ народъ въ Европа, който са появява въ тѣзи частъ на свѣта не по-рано отъ 4-ия или 5-ия вѣкъ, слѣдъ Р. Хр. и тѣ, като смѣсица отъ Унии, Авари и други азіатски племена. ⁽⁸⁾ А другитѣ разредъ ги приема вече като стари жители на Европа, тъй що времето на преселеніето имъ е потънѣло въ мрака на древността. Тѣй, Мѣрли, въ исторіята си за Европейскитѣ езици, казва, че Славенитѣ сж дошли около 7 или 8-ий вѣкъ преди Христа. А Добровский, ученныйтъ писатель на *Institutiones Linguae Slavicae*, казва, че народътъ отъ който произлѣзва великыйтъ Славенскый народъ, трѣба да са е отдѣлилъ отъ другитѣ племена най-малко 2000 години преди Христа и са е оттеглилъ къмъ сѣверъ. Ако и сжщитѣ писатель по-сетнѣ да изказва друго мнѣніе, воденъ отъ Тацита въ отношеніе къмъ Вендитѣ, обаче Шафарикъ е представилъ единъ купъ доказателства за подкрѣпянье на първото мнѣніе. —

За първый славенскый историкъ са счита русскыйтъ монахъ Несторъ, който е писалъ въ половината на 11-то столѣтіе. Той, безъ друго, трѣба доста старателно да е изучилъ преданіята на своя народъ; а гледамы, че нищо не говори за първото появленіе на Славенитѣ въ Европа, като да е станѣло кажи около 5-ий вѣкъ. Ако е было тогазь,

(8) Отъ този разредъ сж: Bayer, Müller, Suhm, и въ обще сичкитѣ опѣзи, които сж писали отъ 1750 — 1770 год.

